

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

Benelo Lectori S.D. Bvrcard Gotthelff Strvve.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

BENELO LECTORI

S. D.

BVRCARD GOTTHELFF STRVVE.

primis statim reformationis
temporibus nihil magis viris
cordatis atque pio zelo prædi-
tis curæ fuit, quam ut omnes
papalis fuci reliquiæ ex foris
æque atque ecclesiis Protestantium plane eiice-
rentur, eademque ad orcos relegarentur.
Quantum autem industriæ adhiberent, impe-
dire tamen non valuerunt, quo minus incru-
stata quedam atque inueterata remanerent, in
quibus remouendis frustra adlaborarent. Ad
hæc si Ius Canonicum referamus, forsan non
aberrabimus. Constat enim inter omnes, quid
de Iure Canonico senserit Lutherus, quanto
feruore ductus, ob impuras, quæ in eodem con-
tinentur, doctrinas, idem combusserit. Con-
stat, quanto studio peruersas Iuris Canonici
doctri-

doctrinas detestati fuerint Doctores. Constat etiam, in quantum ab eodem resilierint Protestantes. Nihilominus multum absuit, ut illud plane abolerent, quin potius quantum ad Collegia Canonorum integrum fereretinerent, quantum ad Processum, ius Civile ex eodem emendarent. Miror sane, qui factum, quod, dum Status imperii Protestantes Calendarium Gregorianum Iuliano longe emendatius reiicerent, ne quid Pontificis auctoritati dedisse videantur: hoc tamen ius Canonicum, quod Pontificis auctoritatem tantum firmat, tot continet impura, doctrinas nefarias, retinuerunt, nunc longo usu & consuetudine corroboratum. Integrum quidem receptum non est, solum quantum dogmatibus Protestantium conuenit & iuri ecclesiastico. Verum, dum nouam liturgiam, nouum ius Consistoriale, nouum Calendarium, nouas ordinationes ecclesiasticas publicarent Status Protestantes, cur non etiam nouum ius Canonicum, in quod referrent, quæ ex pontificio viderentur commoda, reiicerent superflua, emendarent nefaria. Hoc certe si factum, tot cessarent controversiæ, tot lites, quæ oriuntur, idque ex eo, quod Canones sæpe male adplicentur ad Statum nostrum ecclesiasticum, ut exinde ad mores recurrendum, qui nonnunquam altioris sunt indaginis. Inherendum interim huic iuri, usque dum aliud statutum. Dolendum tamen, quod, dum sua re-

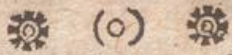
adhuc Iuri Canonico sit auctoritas, illud per
 regulas iuris Ciuilis tantum corrumpatur.
 Quod si enim plerosque Iuris Canonici Doctores
 euoluamus, isti ex iure ciuili canonum tradita
 explicare satagunt, haut considerantes, plane
 alia esse fundamenta eiusdem iuris, quod ex iu-
 re Romano atque prætorio explicandum; alia
 iuris Canonici, quod ex Conciliorum historia &
 decretis, antiquitatibus ecclesiasticis, ipsis-
 que pontificiorum moribus trahit originem.
 Probe itaque in iure Canonico hæc inuicem sunt
 distinguenda: ea quæ sunt iuris Canonici, quæ
 legibus moribusue Protestantium introducta, &
 quæ ex iure Canonico Ciuili conceduntur ad-
 minicula. In istis Duce[m] potius sequamur
 scriptorem pontificium, qui doctrinam Canoni-
 cam purius tradet, nec quidquid est iuris Ci-
 uilis vel Protestantium intermiscet: quod
 ipsum ad reliqua præbebit fundamentum. Ni-
 si enim pura, eademque genuina iuris Canonici
 dogmata ante probe fuerint explicata, nec ad
 ipsos mores legesue Protestantium fieri poterit
 progressus: cum alias dici non possit, quan-
 tum vel discrepent vel conueniant. His funda-
 mentis rite iactis, reliqua, quæ apud Prote-
 stantes usitata, ex scriptoribus iuris ecclesiastici
 atque Consistorialis facile possunt hauriri.

*Quæ vero ex iure Canonico ad praxin faciunt
 adque Processum, Practici docebunt. Licet igitur
 eorum, qui vel compendia scripserunt vel
 Systemata, defectus non sit, pauciores tamen
 ex iisdem, hoc, quod necessarium est, obseruarunt.
 Quidam enim ex Protestantibus vel in antiqui-
 tatibus diutius hærent, vel breuiter tangentes
 ea, quæ sunt iuris Canonici, ad mores sta-
 tim pergunt Protestantium, vel nimium quid
 intermiscunt ex iure Ciuili. Vitauit pleros-
 que hos scopulos Valerius Andreas, a patria
 dictus Desselius. Exinde, dum beatus Parens
 nullum compendium ad usum Auditorum magis
 videret accommodatum, quam erotemata eius-
 dem iuris Canonici, primus in superiori Ger-
 mania cum animaduersionibus eadem fecit recu-
 di. Communi plerorumque adplausu hæc ero-
 temata statim recipiebantur, ita, ut non in hæc
 academia solum, sed in aliis etiam publicis æ-
 que atque priuatis prælectionibus inseruissent.
 Dum igitur quartam hanc editionem pararet
 bibliopola, nouas a me animaduersiones pete-
 bat, quod ob alia negotia denegare coactus.
 Ut tamen ipsius desiderio aliquid dedisse videar,
 hæc saltem præfari constitui, quibus pauca ad-
 huc de auctore & huius libri instituto addere
 licebit.*

Va-

Valerius Andreas, a patria dictus Desselius, qui Brabantiae pagus est, a regione Taxander vel Brabantinus. Natus hic est V. Kl. Decembris CIO IO LXXXVIII, atque litteris politioribus statim fuit innutritus duce Valerio Houtio, felici ingeniorum formatore. Inde Antverpiae fuit institutus, ubi per integrum triennium Andreae Schotto, humanioris litteraturae (raro inter Iesuitas exemplo) peritissimo a manibus studiisque fuit. Hic illi in Graeca litteratura auctor ductorque fuit, in Hebraica lingua Ioannes Haius, ex eadem Societate Theologus. Iactis hinc fundamentis, Duacensem adiit academiam, in eademque Philosophicis gnauiter incubuit. Inde Antverpiam delatus in familia vixit Auberti Miræi & Francisci Schotti, atque in hominum doctissimorum notitiam venit, ut paulo post, anno scilicet CIO IOCVI. Louanium ad Professionem linguae sanctae vocaretur. Cum autem hucusque Theologiae saltim atque linguis Orientalibus se dedisset, nunc ad Iurisprudentiam etiam animum adplicabat, in qua tantum profecit, ut x. Kl. Decembris CIO IOCXI. supremi in iure honores in ipsum deferrentur. Iu-
ris-

visprudentiam inde cum elegantioribus iunxit,
vsque dum anno MDCCXXVIII. regius In-
stitutionum Professor renuntiaretur. Demum
XI. Kl. Septembris MDCCXXVI. Bibliothecæ
academicæ tunc recens institutæ fuit præfe-
ctus. De anno mortis non satis constat, ad
medium tamen seculi decimi sexti vixisse vide-
tur. Inter ipsius scripta præter Bibliothecam
Belgicam hoc ipsum est præcipuum. Ordinem
in eodem seruauit Andree librorum Decreta-
lium, ad singulos etiam titulos procedit, at-
que ex iisdem quæstiones proponit necessarias.
Aestimandus liber ideo, quod non solum ordi-
ne procedat auctor, sed etiam singula ex men-
te pontificiorum satis accurate declaret. Hoc
quidem deficere videtur, quod non satis ea,
quæ ex antiquitatibus ecclesiasticis illustranda
exhauserit, id quod tamen vel viua Doctoris
voce, vel etiam ex Schilteri Institutionibus iu-
ris Canonici poterit suppleri. Quantum ad do-
ctrinam Protestantium, facile ista, intellectis
rite pontificiorum traditis addisci poterunt, vel
ex Brunnemanni iure ecclesiastico, vel Carpzouii
Criminalibus, lucem etiam ad eandem præfe-
ret beatus parens in animaduersionibus textui
sub-

(o)

subinde subiectis. Adiecit eidem breues quos-
dam tractatus, qui introductionis loco esse pos-
sunt ad ipsum textum atque adlegationes iuris
Canonici. Fruere hisce B. L. quod si Deus me-
liora otia concesserit, pleniorum Iuris Cano-
nici, maxime in Germania nostra, historiam
a me expecta.

GEOR.

GEOR